

itineràncies

La capelleta de Francesc Morera va marxar pel febrer i ha anat passant de casa en casa. Se l'han passat amics de fa molts anys i també –els que més- autèntics desconeguts. Cadascún l'ha acollit a casa seva, i, com deia Raimon, «li he fet vore els llibres meus,/i la música estimada,/la pintura que m'agrada,/l'amor que em fa sentir viu.»

Ara torna a L'albergueria, revestida pels retalls de vida impregnats en la seva pell durant el viatge. Plena de significats i de continguts, la capella els ha anat parlant dels fils invisibles que ens uneixen i, qui més qui menys, l'ha pogut escoltar. Hi haurà qui s'hagi sentit lligat per la tradició, qui per l'art, qui per la institució que ha promogut l'intercanvi, qui per la fe en l'home; qui ho sap! De ben segur, però, el viatge de la capelleta ha estat capaç de fer sentir, a tots els que l'han acollida, part d'una comunitat d'homes i dones de bona voluntat.